

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Ivstitia Et Ivre Libri Decem, Reuerendi P. F. Dominici
Soto, Segobiensis, Ord. Præd. Theologi præclariss.**

Soto, Domingo de

Venetiis, 1608

4 Nunquid lex naturæ cunctis sit mortalibus vna.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38878

Quæstio speculatiuam. Nihil enim apparet quo differant, nam sicuti conclusiones practice nõ omnibus sunt æque notæ, ita neque speculatiuæ. Tunc uera in quâ, est illa conclusio. Ois triangulus habet tres angulos æquales duobus rectis, q̄ illud principium Omnes duæ lineæ, ubi concurrunt, constituit angulum, nõ non est æque nota. Respondeatur. Hactenus nullum esse discrimen, differt tñ, q̄ speculatiuum necessarium ignorantia accidit ob defectum doctrine, scilicet, quia nõ didicisti, ignorantia uero in practice contingit (ut dictum est) ex praua consuetudine rationem obtenebrante. Ex his fit consequens postrema conclusio nis particula, nempe q̄ quanto conclusio nes practice magis ad particularia coaptatur, minus innotescunt. Patet exemplo. Ex illo principio. Id ne facias alijs, quod tibi non vis fieri proxime infertur mādatum illud Decalogi. Non mœchaberis, nam id fieri non potest sine coniugis iniuria. Si tamen rem arctius pstringas, uidelicet, Nec simpliciter fornicaberis, hoc licet illi pariter prohibeatur, tñ quia non habet connexionem iniuriam, nõ est tam uniuersaliter notum, quã inter gentes incultas licet non pessime institutas, ignorari queat. Imò nescio an apud aliquos barbaros fidei nræ inficis ignorantia esse posset profus excusatoria. Similiter ex eodem principio palā sequitur. Non fallum testimonium dices, q̄ cum iniuriam veter, omnibus est cõperitissimum. Si autem strictius inferas. Neq̄ vllum proferas mēdaciũ, non est ita notum. Immo iuuenies in plebe, qui putant iocofum & officiofũ nullam afferre culpam. Atque hæc est ratio ob quam omnes prohibitiones secunda tabula, quo patentes essent, illorum sint expresse criminum, quibus iniuria proximis irrogatur. Tametsi, ut homicidij nõc omnis lesio prohibetur, sic & nomine adulterij omnis turpitud, & nomine falsi testimonij omne mēdaciũ. Præceptorum autem decalogi ignorantia nulli moralium excusari vnquam poterit, etsi sua scelera suo aliquo linirent. Sicuti illi qui, religionis gratia cõtra interdictum homicidij humana exede cogitabant Deos suos placare ad uenerari. De quibus Psal. Immolauerunt filios suos & filias suas demõis. Et Cicero

in oratione quadam comemorat sua etate Gallicas gētes eodem ritu pollutas, eademq; feracissimam ferit & populis Noui orbi esse solennis. Demones enim humani generis hostes illa cecitate homines demētāt, ut humano sanguine suam expleant inuidiam. Et Iulius Cæsar. lib. 6. de bello Galli. narrat olim apud Germanos latrocinia nullam habuisse infamiam quæ extra fines cuiusque ciuitatis erant. sed tamen facinori obidebant q̄ iuuenes illo exercitio desidiam & torporem excuterent, bellisque se gerendis apparatus. De his autem in præsentiarum satis.

Ad primum igitur argumentum rñdetur non esse Gratiani uerba sic truncare legenda, Ius naturale est qd̄ in lege & in Euangelio continetur. Ac si doceat quicqd̄ est in Euangelio ad ius naturale pertinere. Sed iunctum cum uerba sequentibus. Ius naturale est quo quisque iubet id facere, q̄ sibi uult fieri, &c id quod in Euangelio continetur, ut uerba hæc patētis, sint docens ius naturale plene in euangelio contineri, non tamen id solum, sed & ius in se diuinum. Ad secundum q̄ est Aristiam responsum. Non quidem principia nature, sed conclusiones nonnuquam deficere. Ad tertium autem conceditur inclinatio nes nature quæ homini cõpetunt, in quantum sensibili animali, ad legem attingere fomi is, hoc est appetitus sensitiui originali iustitia destituti. Si autem cõsiderentur quatenus hominis sunt proprie, tñ legi nature subduntur, puta rationi, ceterarum potentiarũ moderatrici, quæ cūctos affectus debet intra suas lineas continere.

ARTICVLVS V.

Utrum lex natura mutari aboleri ue possit.

Post hæc facile est hoc quinto articulo duo perspicere quæ superiorũ collatiua sunt, nēpe, utrum lex nature aut mutabilis sit, aut ab humana mēte ei adicibilis. Arguitur, ergo q̄ sit mutabilis. Legitur enim in Ecclesiast. 17. Addidit eis disciplinam, & legem uite ubi circumscribitur glossa, legem scilicet literæ quãrum ad correctionem legis naturalis. Et Iulianus lib. 5. (quod est dist. 1. c. ius naturale.)

Cæsar.

Ad primũ arg.

Ad secũdum.

Ad tertium.

Primũ argu. a parte negatiua.

ait